

- adattato** (e sinc. **adatto**), *ag.* (idoneo) sposoban, prikladan, podoban; (corrispondente allo scopo) primjeren, shodan, prikladan; (opportuno) zgodan; *non è un posto — a (per) lui*, nije mjesto shodno za njega; *non è — a ciò*, nije za to; ne odgovara svrsi.
- addarsi** (*addò, -dai*), *v. r.* (pop.) prisjetiti se, sjetiti se.
- addebitamento** *m.* e **addebitazione**, *f.* (com.) zaduživanje; upisivanje u dug; (imposizione), *V.* prescrizione.
- addebitare** (*addébito*), *v. a.* (com.) upisati, upisivati u dug, opteretiti koga u račun, staviti na račun; (incolpare) optužiti, okriviti, teretiti, osvaditi, osvađati; (imporre). *V.* prescrivere.
- addébito**, *m.* uduženje; predbacivanje, opterećenje, preovaranje; *fare — a uno di*, predbacivati nekome nešto.
- addensamento**, *m.* zgušnjavanje, zgušnuće.
- addensare** (*addénso*), *v. a.* zagustiti, zguštiti, zaostajivati zbiti; (fig.) kazati zbijeno, zbiti.
- addentare** (*addènto*), *v. a.* gristi, zagristi, ugristi; ujedati, ujesti; (afferrare) zgrabiti, ščepati; uhvatiti; dokopati, dočepati; (del cane) ujedati (zeca); (incastare) uklasti, ukladiti jedno u drugo.
- addentato**, *ag.* zagrizen, ugrizen
- addentellare** (*addèntello*), *v. a.* (mecc.) snabdjeti zupcima; skopčati, uelaviti zupcima; (mur.) nazubiti zid.
- addentellato**, *m.* (mur.) kamenje ostavljeno da strši (radi veze sa drugim zidom).
- addentrarsi** (*addentro*), *v. r.* prodrijeti, unći, ulaziti kroz, pogoditi misli jedan drugomu; udubiti se, zavesti se u misli, zamisliti se.
- addentro**, *av.* dobro unutra; *tu sei ben — nelle segrete cose*, ti znaš sve što je na zemlji i u zemlji.
- addestramento**, *m.* (d'animali) obučavanje; (fig.) obuka.
- addestrare** (*addèstro*), *v. a.* vježbati, uvježbati, učiti, naučiti (čemu); — *alle armi*, vježbati u oružju. || *v. n.* stati, stajati o
- desnu. || **-arsi**, *v. r.* vježbati se, uvježbati se.
- addetto**, *ag.* (assegnato a un dato corpo) dodijeljen; (ad un partito) privržen; — *d'ambasciata*, činovnik poslanstva, pisar; — *militare*, vojni izaslanik; — *all' ambulanza*, bolničar; — *privato*, privatni namještenik; (ad un servizio) služiti kod.
- addi, a di**, *av.* dne... na...
- addiacciamento**, *m.* (pop.) mržnje, smrzavanje, smržnjavanje; smrznutost; promrznutost.
- addiacciare** (*addiaccio, -ci*), *v. a.* (p. u.) smržnjavati, mrznuti, slediti. || *v. n.* ukočiti se, skočiti se (od zime); premrijeti, slediti se (od straha).
- addicévole**, *aa.* (lett.) pristojan, uljudan; prikladan, srazmjeran.
- addietro**, *prep.* iza (col. gen.), za (coll' istr.). || *av.* ostrag, s traga, od zada, natrag; nazad; *per —, odostrag*, s leđa; *tempo —, per l' —*, negda, nekad, prije, otprije; *lasciare — un lavoro*, obustaviti posao; *rimaner —, zaostati*, zaostajati; *lasciarsi —, preteći*; *tirarsi — uno*, povlačiti za sobom nekoga; *tornàr —, vratiti se (natrag)*; *rimettere — un orologio*, vratiti sat natrag; *andàr —, ići nazad*.
- addimandare**, *v. a.* *V.* addomandarsi.
- addimesticare**, *v. a.* *V.* addomesticare.
- addimostrare**, *v. a.* (pop.) *V.* dimostrare.
- addio**, *av.* s Bogom, do vidova; *dar l' —*, oprostiti se, opraštati se.
- addipanare**, *v. a.* (pop.) odmotati, smotati, namotati.
- addire** (*addico, -sci*), *v. a.* odrediti. || **-irsi**, *v. r.* pristojati, priličiti; (d'abiti) prilličiti, dolikovati, pristojati; *ciò non mi si addice*, to mi ne pristoji.
- addirittura**, e **a dirittura**, *av.* odsječno, odlučno; jasno.
- addirizzamento**, *m.* e **addirizzatura**, *f.* ispravljanje; popravka; (di strada) povučena linija (da se uredi po njoj).
- addirizzare** (*addirizzo*), *v. a.* uputiti, upućivati koga; naputiti, napućivati, kazati, pokazati put;